

ഖെയ് 1

“മനുഷ്യപുത്രൻ ശുശ്രൂഷചെയ്യിപ്പാനല്ല ശുശ്രൂഷിപ്പാനും അനേകർക്കു വേണ്ടി തന്റെ ജീവനെ മറുവിലയായി കൊടുപ്പാനും വന്നതുപോലെ തന്നെ” എന്നുപറഞ്ഞു - മത്താ. 20 : 28

കർത്താവിനാണ് നാം സമർപ്പിതരായിരിക്കുന്നതെങ്കിൽ ക്രൈസ്തവരെന്ന നിലയിൽ നമുക്കുവേണ്ടിതന്നെയോ ഭർത്താവിനോ ഭാര്യക്കോ മക്കൾക്കോ മാതാപിതാക്കൾക്കോ അയൽക്കാർക്കോ സുഹൃത്തുക്കൾക്കോ ക്രിസ്തുവിലുള്ള സഹോദരവർഗ്ഗത്തിനോ വേണ്ടി നമ്മുടെ ന്യായമായ അവകാശങ്ങളോ താത്പര്യങ്ങളോ ബലിച്ചെയ്യുമ്പോൾ അതു തനിക്കു ചെയ്തതായി കർത്താവു കണക്കിടുന്നു. അതേസമയം ഈ ത്യാഗങ്ങൾ നാം മറ്റേതെങ്കിലും നിലയിലാണ് അനുഷ്ഠിക്കുന്നതെങ്കിൽ - നീതീകരണമോ, സമർപ്പണമോ ഇല്ലാത്ത ഒരുവനാലോ, കർത്താവിനുള്ള ബലി എന്ന നിലയിലല്ലാതെ കേവലം വ്യക്തിഗതമായ പരിഗണനയുടെ പേരിലോ ആകുന്ന പക്ഷം - അവന്റെ അനുയായികൾ എന്ന നിലയിൽ ഇവ യാഗമായി എണ്ണപ്പെടുകയില്ല - (R 3266:4) യോഹ.13:13-17.

ഖെയ് 2

ക്രിസ്തുയേശുവിൽ ഭക്തിയോടെ ജീവിക്കുന്നവർക്കെല്ലാം ഉപദ്രവം ഉണ്ടാകും - 2 തിമൊ. 3 : 12

എതിർപ്പു പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ഓട്ടം മരണത്തിൽ പര്യവസാനിക്കുംവരെ അതു നിശ്ചയമായും തുടരുകയും ചെയ്യും. ഈ എതിർപ്പുകളെ നാം ക്ഷമാപൂർവ്വം സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നത് വർത്തമാനജീവിതത്തിലെ അഭിരുചികളെയും ഭോഗേച്ഛകളെയും ബലികൊടുക്കുകവഴിയാണ്. സത്യത്തിനുവേണ്ടി നല്ല ഭടനെന്ന നിലയിൽ ക്ലേശങ്ങളെ സഹിക്കുകവഴിയാണ്. കർത്തൃഹിതവും അവന്റെ രാജ്യത്തിന്റെ താത്പര്യങ്ങളുടെ പുരോഗതിയും സാധിക്കുന്നതിനുള്ള യത്നത്തിൽ നമുക്കു നേരിടേണ്ടിവരുന്ന ഈ ക്ലേശങ്ങൾ ബഹുമുഖമാവാം. ഒരു യഥാർത്ഥ കർത്തൃശുശ്രൂഷകനായിരിക്കുക എന്നതിൽ മൂന്നു കാര്യങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഒന്നാമത് ദൈവനിർണ്ണയത്തിന്റെ സമ്പൂർണ്ണവും നിരന്തരവുമായ പഠനം. രണ്ടാമത് അതിന്റെ ആത്മാവിനെ ഉൾക്കൊള്ളുക. മൂന്നാമത് അതിന്റെ നിർവ്വഹണത്തിനായി തികഞ്ഞ എരിവോടെ എന്തുവില നൽകേണ്ടി വന്നാലും യഥാശക്തി പ്രവർത്തിക്കുക - (R 3199:2) 1.പത്രോ.1:5-7;2:19-21.

മെയ് 3

കട്ടിയായുള്ള ആഹാരം നന്മതിന്മകളെ തിരിച്ചറിയാൻ തഴക്കത്താൽ അഭ്യസിച്ച് ഇന്ദ്രിയങ്ങളുള്ളവരായി പ്രായംതികഞ്ഞവർക്കേ പറ്റുകയുള്ളൂ - എബ്രൊ.5 :14

ദൈവത്തിൽ യഥാർത്ഥവും നിഷ്കപടവുമായ വിശ്വാസമുള്ളവർ അവന്റെ വചനം അതേപടി അംഗീകരിക്കുന്നു. ഇവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഉപദേശത്തിന്റെ പ്രാഥമികപാഠങ്ങൾ നേരത്തേതന്നെ വേരുറച്ചിരിക്കും. പൊന്നും വെള്ളിയും, വിലയേറിയ കല്ലുകളുംകൊണ്ടുള്ള മേൽപണിയും ഒട്ടേറെ പിന്നിട്ടുകഴിഞ്ഞിരിക്കും. പണി മുറയ്ക്കു തുടരുകയുമായിരിക്കും. അവർ ദൈവത്തോടു വിശ്വസ്തരും സത്യസന്ധരുമെങ്കിൽ, സത്യത്തെയും വ്യാജത്തെയും തമ്മിൽ വിവേചിക്കാൻ ശക്തരായിരിക്കും. നാം എന്തു വിശ്വസിക്കുന്നു എന്നും എന്തു കൊണ്ട് അതു വിശ്വസിക്കുന്നു എന്നും അറിയുകയും വിട്ടുവീഴ്ചയില്ലാതെ സഭയെ അതു പ്രസ്താവിക്കുകയും വേണം. എന്തെന്നാൽ “കാഹളം തെളിവില്ലാത്ത നാദം പുറപ്പെടുവിച്ചാൽ ആർ പടയ്ക്കൊരുങ്ങും” (R 3200:5) എബ്രൊ.5:12-13.

മെയ് 4

മനുഷ്യൻ നോക്കുന്നതുപോലെയല്ല; മനുഷ്യൻ കണ്ണിനു കാണുന്നതു നോക്കുന്നു; യഹോവയോ ഹൃദയത്തെ നോക്കുന്നു -1 ശമു. 16:7

നമ്മുടെ ഹൃദയപ്രകാരമാണ് ദൈവം നമ്മെ കാണുന്നത് എന്ന വസ്തുത മനസ്സിലാക്കാതെ, നമ്മെയും നമ്മെ സംബന്ധിച്ചുമുള്ള ദൈവത്തിന്റെ മതിപ്പിനെയും നാം ജഡപ്രകാരം കാണാൻ തുടങ്ങിയാൽ അതിനാനുപാതികമായി ഇരുളും ചിന്താക്കുഴപ്പവും അധൈര്യവും നേരിടുമെന്നത് നിശ്ചയമാണ്, മറിച്ച് നമ്മുടെ ആത്മാവ് അഥവാ മനസ്സ് അതിന്റെ നീതിയുടെ പേരിൽ, അതായത് അതു ദൈവവുമായി പൊരുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ ജീവത്തായി എണ്ണപ്പെടുന്നു എന്ന കാര്യം നാം വിസ്മരിക്കരുത്. നമ്മുടെ നടത്തയെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന മനസ്സിന്റെ അഥവാ ലക്ഷ്യത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം നാം ഒരിക്കലും കുറച്ചുകാണരുത്. ഇക്കാര്യത്തിലുള്ള ഏത് അശ്രദ്ധയും തടനുസരണമായി ആത്മീയചൈതന്യം മന്ദീഭവിപ്പിക്കും. നേർവഴിക്ക് ഇച്ഛിക്കുക എന്നതു നമുക്ക് എപ്പോഴും സാധ്യമാണ്. ക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വസ്തമായ ഒരു മനസ്സിൽ കുറഞ്ഞ ഒന്നും ദൈവത്തിന് സ്വീകാര്യമല്ല - (R 3203:2) 1.ദിന.28:9; സങ്കീ.7:8-11.

ഖായ് 5

ആത്മാവിനാൽ ശരീരത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികളെ മരിപ്പിക്കുന്നു എങ്കിലോ നിങ്ങൾ ജീവിക്കും - റോമ. 8 : 13

കർത്താവിനോടുള്ള ബന്ധവും പുനരുത്ഥാനമഹിമയുടെ പ്രത്യാശയും നില നിർത്താനുള്ള വ്യവസ്ഥകളിൽ ശരീരത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികളെ മരിപ്പിക്കുക എന്നത് സംശയാതീതമായി ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അതായത് ജഡീയ വാസനകളെ നിഗ്രഹിക്കണം. കർത്തൃസേവനത്തിന് ഉപയുക്തമാക്കുക വഴി അവയെ ക്രൂശിക്കുകയും അങ്ങനെ നിർവീര്യമാക്കുകയും ചെയ്യണം. ജഡം ആത്മാവിനും ആത്മാവു ജഡത്തിനും പ്രതികൂലമായിരിക്കുന്നു എന്ന് അപ്പൊസ്തൊലൻ അന്യത്ര പറയുന്നത് ജഡത്തിന്റെ ബലഹീനതകൾക്കെതിരായി നടക്കുന്ന ഇപ്രകാരമുള്ള “പോരാട്ടത്തെ” ഷറ്റിയാണ്. ഇവ രണ്ടും വിരുദ്ധശക്തികളായിരിക്കുകയും ജീവപര്യന്തം എതിരാളികളായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ആത്മാവ് ഒരുകുമ്പുളളതായിരിക്കുകയും ജഡത്തിന്റെ ബലഹീനതകൾക്കെതിരെ ശക്തിയുടെ പരമാവധി പോരാടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ വീണ്ടെടുക്കുകയോ പുണ്യംവഴി വിജയം പൂർണ്ണമെന്ന് എണ്ണപ്പെടും-

(R 3203:5) ഗലാ.5:19-26.

ഖായ് 6

ദൈവാത്മാവു നടത്തുന്ന ഏവരും ദൈവത്തിന്റെ മക്കളാകുന്നു - റോമ.8:14

നാം യഥാർത്ഥത്തിൽ എവിടെ നിൽക്കുന്നു എന്നു നിർണ്ണയിക്കുന്നതിന് മാർഗ്ഗ ദർശകമായിരിക്കുന്നത് ഇതാണ്. നമ്മുടെ ഓട്ടത്തിന്റെ പ്രാരംഭത്തിൽ മാത്രമല്ല, അവസാനത്തോളം അങ്ങനെയെന്ന - അതായത് നാം ദൈവാത്മാവിനാൽ നയിക്കപ്പെടുന്നുവോ എന്നതുതന്നെ. ആ വഴിയാണ് നാം പിൻതുടരുന്നതെങ്കിൽ, അതാണു നാം തിരയുന്നതെങ്കിൽ നാം ദൈവമക്കളാണ്. ക്രിസ്തുവിലൂടെ അവകുലേക്കു വരികയും കർത്താവായ യേശുവിന്റെ പുണ്യത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, ഈ മനോഗതിയിൽ നിലനിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഏവരെയും തനിക്കുള്ളവരായി അവൻ സ്വീകരിക്കുന്നു. - (R 3203:6) 1.യോഹ.3:1-3; യോഹ.1:11-12.

ഖായ് 7

ഞാൻ സുവിശേഷം അറിയിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ എനിക്ക് അയ്യോ കഷ്ടം! -

1. കൊരി. 9 : 16

നാം അറിഞ്ഞിരിക്കുന്ന അത്യുത്തമമായ സദ്വർത്തമാനം മറ്റുള്ളവരെ അറിയിക്കുന്നതിൽ ഉദാസീനരാകരുത്. നാനാമുഖമായ ജീവിതദുഃഖങ്ങൾ കൊണ്ട് ഞരങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സൃഷ്ടിയോടുള്ള സഹതാപം വരുവാനിരിക്കുന്ന രാജ്യത്തെയും തന്മൂലം ഭൂമിയിലെ സകല കുടുംബങ്ങൾക്കും കൈവരാൻ പോകുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ച വാഗ്ദാനങ്ങളിലേക്കു വിരൽചൂണ്ടാൻ പ്രേരകമാകണം. നാൾതോറും അനുയോജ്യമായ ഓരോ അവസരത്തിലും ഇതു പ്രസ്താവിക്കുന്നതിൽ വീഴ്ച വരുത്തുന്നത് അറിവിന്റെ അഭാവത്തെയോ വെളിപ്പാടിലുള്ള അവിശ്വാസത്തെയോ സ്വാർത്ഥതയെയോ ആണ് തെളിയിക്കുന്നത്. ഇതു കർത്താവിനു തീർത്തും അസ്വീകാര്യമാണ്. ഈ നില തുടർന്നാൽ നാം രാജ്യത്തിലുള്ള പങ്കാളിത്തത്തിൽനിന്നും അന്തിമമായി പുറന്തള്ളപ്പെടും -

(R 3205:1) ഗലാ.1:57;2:2; 2. തിമൊ.4:2

ഖായ് 8

ഇതാകുന്നു അവൻ നമുക്കു തന്ന വാഗ്ദത്തം: നിത്യജീവൻ തന്നെ -

1 യോഹ. 2 : 25

ദൈവം കരുണാപൂർവ്വം നമുക്കു നൽകിയിട്ടുള്ള വാഗ്ദാനങ്ങളുടെ സാക്ഷാൽക്കാരത്തിന് നാം ചിലതു ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. ഈ വസ്തുത നാമെല്ലാം മനസ്സിലാക്കണം. വർത്തമാന ജീവിതത്തിലെ ആവശ്യങ്ങളോടുള്ള ബന്ധത്തിൽ നമ്മുടെ അപ്പവും വെള്ളവും സുനിശ്ചിതമെന്ന അവന്റെ വാഗ്ദത്തം നമുക്കുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഇവയുടെ സമ്പാദനത്തിനുള്ള ന്യായമായ അവസരങ്ങൾക്കു നേരെ കണ്ണടച്ചുകളയാം എന്ന് ഇതിനർത്ഥമില്ല. യഥാകാലം അവന്റെ രാജ്യത്തിലുള്ള ഓഹരിയും അവൻ വാഗ്ദത്തം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ നമ്മുടെ വിളിയും തിരഞ്ഞെടുപ്പും ഉറപ്പാക്കാനുള്ള ചുമതല നമുക്കുണ്ട്. ഏതുകാര്യം സംബന്ധിച്ചും സ്വധർമ്മം നിർവഹിക്കാൻ ദൈവം തികച്ചും ശക്തനും തികച്ചും മനസ്സുള്ളവനും ആണ്. എന്നാൽ നമ്മുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾവഴി ന്യായമായ എല്ലാ മാർഗ്ഗങ്ങളിലും അവനോടു സഹകരിക്കുക വഴി നമ്മുടെ വിശ്വാസം പ്രകടമാക്കുവാൻ അവൻ നൽകുന്ന ആഹ്വാനം നമ്മുടെ പ്രയോജനത്തിനാണ് - (R 3205:4)

യാക്കോ.22:24-26.

മെയ് 9

ആകയാൽ നിങ്ങൾ കർത്താവായ ക്രിസ്തുയേശുവിനെ കൈകൊണ്ടു പോലെ അവന്റെ കൂട്ടായ്മയിൽ നടപ്പിൻ; അവനിൽ വേരൂന്നിയും ആത്മികവർദ്ധന പ്രാപിച്ചും നിങ്ങൾക്ക് ഉപദേശിച്ചുതന്നതിനൊത്തവണ്ണം വിശ്വാസത്തിൽ ഉറച്ചും സ്തോത്രത്തിൽ കവിഞ്ഞും ഇരിപ്പിൻ - കൊലൊ. 2 : 6, 7

വിശ്വാസസത്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് അയവില്ലാത്ത നിലപാട് ആവശ്യമോ ഗുണകരമോ അല്ലെന്ന ഒരു മനോഗതിയാണ് പൊതുവിൽ ദുരുപദേഷ്ടാക്കൾക്കിടയിലുള്ളത്. വിശ്വാസത്തിൽ വിട്ടുവീഴ്ചയ്ക്കു വിസമ്മതിക്കുന്നത് മതഭ്രാന്തായി അവർ കണക്കാക്കുന്നു. ന്യായശാസ്ത്രത്തിന്റെയോ വേദാധാരത്തിന്റെയോ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തെളിയിക്കപ്പെടാത്ത വിശ്വാസങ്ങൾ ന്യായബോധം കൂടാതെ സ്വീകരിക്കുകയും മുറുകെപ്പിടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം അതു മതഭ്രാന്തുതന്നെ. എന്നാൽ ദൈവത്തെ പ്രമാണമാക്കി ലളിത വിശ്വാസത്തിൽ അവന്റെ വചനത്തെ അംഗീകരിക്കുന്നത് അന്ധമായ മതഭ്രാന്തല്ല, അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നവർ മാത്രമാണ് സത്യത്തിൽ അടിസ്ഥാനപ്പെടുന്നത്. ശക്തനും ദുഃഖിതനുമായ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയും മർക്കടമുഷ്ടിയായ ഒരു മതഭ്രാന്തനും തമ്മിലുള്ള അന്തരം ഒരുവൻ സത്യത്തിലും അപരൻ അസത്യത്തിലും ഉറച്ചുനില്ക്കുന്നു എന്നതാണ് - (R 3215:2) എഫെ.3:16-19.

മെയ് 10

എന്റെ തലയെ നീ എണ്ണുകൊണ്ട് അഭിഷേകം ചെയ്യുന്നു; എന്റെ പാനപാത്രവും നിറഞ്ഞു കവിയുന്നു - സങ്കീ. 23 : 5

നിറഞ്ഞുകവിയുന്ന പാനപാത്രത്തിനു രണ്ടർത്ഥമുണ്ട്. അതു സന്തോഷത്തിന്റെ പാനപാത്രം എന്നപോലെ ദുഃഖത്തിന്റെയും പാനപാത്രമാണ്. രണ്ടർത്ഥത്തിലും അതു നിറഞ്ഞു കവിയുന്നു. കർത്താവിന്റെ സന്തോഷത്തിന്റെ പാനപാത്രത്തിൽ പങ്കുകാരാകണമെന്നുള്ളവർ അവന്റെ കഷ്ടാനുഭവത്തിന്റെ പാനപാത്രത്തിലും പങ്കുകാരാകണം. അവനോടുകൂടെ വാഴണമെങ്കിൽ അവനോടുകൂടെ കഷ്ടം സഹിക്കണം. എന്നാൽ നമ്മിൽ വെളിപ്പെടുവാനുള്ള തേജസ്സിനോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ വർത്തമാനകാലത്തെ പീഡാനുഭവങ്ങൾ ഏതുമില്ല. അതുകൊണ്ട് കഷ്ടങ്ങളിൽ ആനന്ദം കണ്ടെത്താൻ നമുക്കു കഴിയുന്നു. കഷ്ടങ്ങൾ പെരുകുന്നതിനനുസരിച്ചു സന്തോഷവും പെരുകുന്നു. അപ്പോൾ “സന്തോഷിപ്പിൻ, അതേ സന്തോഷിപ്പിൻ എന്നു ഞാൻ പറയുന്നു” എന്ന് അപ്പൊസ്തോലനോടു ചേർന്നു നമുക്കും പറയാം - (R 3270:4) കൊലൊ.1:24; 2കൊരി.1:4-7.

മെയ് 11

*നിന്റെ നിമിത്തം ഞങ്ങളെ ദിവസംപ്രതി കൊല്ലുന്നു; അറുപ്പാനുള്ള ആടുകളെ
പ്പോലെ ഞങ്ങളെ എണ്ണുന്നു - സങ്കീ. 44 : 22*

ബലി ഒന്നുമാത്രം എന്ന കാര്യം നാം വിസ്മരിക്കരുത്. അതു നാൾതോറും കർത്താവിന് അർപ്പിക്കണം. അവനെയും അവന്റെ ജനത്തെയും സേവിക്കേണ്ടതിന് ലഭിക്കുന്ന ഏതവസരവും ബലിയുടെ ദൃഢീകരണത്തിനു പ്രയോജനപ്പെടുത്തണം. വളരെ നിസ്സാരമെന്ന്, ചിലപ്പോൾ തീർത്തും അഗണ്യമെന്നു തോന്നാവുന്ന കൊച്ചുകൊച്ചു ബലികൾക്കൂടെ ഉൾപ്പെട്ടതാണ് ഇത്. അവന്റെ ഭവനത്തിലേക്കുള്ള ദത്തെടുക്കലിന്റെ പ്രാരംഭത്തിൽ നാം നേർന്ന യാഗം പൂർണ്ണമാകുന്നതിന് ഇവയെല്ലാം ആവശ്യമാണ്. നമ്മുടെ ഇച്ഛകൾ അവനു വിധേയപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ എല്ലാം അവനു വിധേയപ്പെടുത്തി. അതുകൊണ്ട് ഏതു നിസ്സാരവിഷയം സംബന്ധിച്ചായാലും കർത്താവിനു പ്രസാദകരമെന്നു വിചാരിക്കാവുന്ന ഏതു ത്യാഗത്തിന്റെ നിഷേധവും അവനു സമർപ്പിച്ചവയിൽനിന്ന് അത്രയും നാം പിടിച്ചുവയ്ക്കുകയാണ് - (R 3266:6) റോമ.8:35-39;12:1.

മെയ് 12

പ്രിയമുള്ളവരേ, ഈ വാഗ്ദത്തങ്ങൾ നമുക്കുള്ളതുകൊണ്ട് നാം ജഡത്തിലെയും ആത്മാവിലെയും സകല കല്മഷവും നീക്കി നമ്മെതന്നെ വെടിപ്പാക്കി ദൈവഭയത്തിൽ വിശുദ്ധിയെ തിക്ഷുകുക - 2 കൊരി. 7 : 1

ഈർഷ്യ, വഞ്ചന, കപടഭക്തി, ദുർഭാഷണം മുതലായവയുടെ സ്വഭാവത്തിലുള്ള മാലിന്യങ്ങൾക്കു തങ്ങൾ അടിമകളാണെന്ന് അറിയുന്നവർ രാജ്യത്തിന്റെ അവകാശികൾ എന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നവരിൽ എത്രപേർ ഉണ്ട്? നാം എതിർത്തു നിൽക്കേണ്ട ജഡത്തിലെ ഈ ബലഹീനതകൾ എല്ലാമല്ലെങ്കിലും ഏതാനുമെങ്കിലും എല്ലാവരിലുമുണ്ട്. ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിനായുള്ള വിളി സ്വീകരിച്ച ആദ്യഘട്ടത്തിൽ ഇതു വിശേഷിച്ചും അപ്രകാരമായിരുന്നു. ഇവയെല്ലാം ദൂരീകരിക്കാൻ നാം ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പരിശ്രമിക്കണം. ജീവിതത്തിലെ ഓരോ പ്രവൃത്തിയും ഓരോ വാക്കും ഓരോ വിചാരവും മാത്രമല്ല, വാക്കുകൾക്കും, ചിന്തകൾക്കും പ്രവൃത്തികൾക്കും പ്രേരകമായ ആന്തരോദ്ദേശ്യങ്ങളെയും നാം സസൂക്ഷ്മം നിരീക്ഷണവിധേയമാക്കണം. അങ്ങനെ നാം ലൗകിക മാലിന്യങ്ങളിൽനിന്ന് ഉത്തരോത്തരം വെടിപ്പാക്കപ്പെടുകയും കർത്താവിനു മേൽക്കുമേൽ അംഗീകാരയോഗ്യരാകയും വേണം - (R 3267:2) 2.കൊരി.6:14 - 18; യെശ.52:11

മെയ് 13

ഇതാ, അനുസരിക്കുന്നത് യാഗത്തെക്കാളും ശ്രദ്ധിക്കുന്നത് മുട്ടാടുകളുടെ മേദസ്സിനെക്കാളും നല്ലത് - 1 ശമു. 15 : 22

നാം തന്റെ വചനത്തെ സംബന്ധിച്ച് അത്യന്തം ശ്രദ്ധാലുക്കളാകണമെന്ന് നമ്മുടെ സ്വർഗ്ഗീയപിതാവ് ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അതിനെ ഒട്ടൊന്ന് ചെച്ചുചെയ്യുന്നതാണെന്ന വിചാരം അശേഷം ഉണ്ടാകരുത്. അതിനെ അനുസരിക്കാനുള്ള ബാധ്യതയ്ക്കു കാലം കൊണ്ടോ സഹായംകൊണ്ടോ മാറ്റം വരുന്നില്ല. നാം അവന്റെ വചനത്തിനു കാര്യം അതിനോടു പറ്റി നിൽക്കണം. ഫലമെന്താകുമെന്ന് ഭയപ്പെടരുത്. നമ്മുടെ പരിപാലകൻ ഉറങ്ങുന്നില്ല. മയങ്ങുന്നില്ല എന്നു ദൃഢമായി വിശ്വസിക്കുക. തെറ്റുപറ്റാത്ത വിധം അവൻ സർവ്വജ്ഞാനിയാണ്. അനുസരണത്തിന്റെ ഫലമായി നമുക്കു നേരിട്ടേക്കാവുന്ന ഏത് അടിയന്തിരസ്ഥിതിയേയും അഭിമുഖീകരിക്കാൻ അവൻ ശക്തനാണ്. - (R 3224:2) സങ്കീ.40:3-8

മെയ് 14

സ്നേഹത്തിൽ സത്യം സംസാരിച്ചുകൊണ്ടു ക്രിസ്തു എന്ന തലയോളം സകലത്തിലും വളരുവാൻ ഇടയാകും - എഫെ. 4 : 15

കൃപയിൽ വളരുക എന്നതിന് എന്താണർത്ഥം? അവനോടുള്ള വ്യക്തിഗതമായ അടുത്തറിയലും ആത്മാവിലുള്ള കൂട്ടായ്മയും വഴി മേൽക്കുമേൽ അവന്റെ പ്രസാദപാത്രമാവുക എന്നുതന്നെ. അങ്ങനെ കൃപയിൽ വളരുമ്പോൾ അറിവിൽ വളരാതിരിക്കുക അസാധ്യമാണ്. എന്തെന്നാൽ ഇപ്രകാരമുള്ള സമ്പർക്കത്തിന്റെ ലക്ഷ്യംതന്നെ കർത്താവിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള വർദ്ധിച്ച പരിജ്ഞാനത്തിലും പരിചയത്തിലും കെട്ടുപണിചെയ്യപ്പെടുക എന്നതാണ്. അതായത് ദൈവനിർണ്ണയത്തോട് ഉറബന്ധം പുലർത്തുകയും ആ നിർണ്ണയം പ്രാവർത്തികമാക്കുന്നതിൽ “അവന്റെ സഹപ്രവർത്തകർ” എന്ന പദവിക്ക് അവകാശികളാകുകയും ചെയ്യുക. അതുകൊണ്ട് നാം കർത്താവിനെ സ്നേഹിക്കുകയും അനുസരിക്കുകയും അവന്റെ കൃപയിൽ വളരാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പക്ഷം അവന്റെ ലിഖിതവചനം നമ്മുടെ അനുഭവനിയന്ത്രണത്തിനും പഠനത്തിനും വിഷയമാകണം. അങ്ങനെ നാം അവന്റെ പരിജ്ഞാനത്തിൽ വളരുന്നൂ - (R 3215:3) 1പത്രോ.2:1-8; 2.പത്രോ.3:18.

മെയ് 15

അത്തിവൃക്ഷം തളിർക്കയില്ല; മുന്തിരിവള്ളിയിൽ അനുഭവം ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല; ഒലിവുമരത്തിന്റെ പ്രയത്നം നിഷ്ഫലമാകും; നിലങ്ങൾ ആഹാരം വിളയിക്കയില്ല; ആട്ടിൻകൂട്ടം തൊട്ടുത്തിൽ നശിച്ചുപോകും; ഗോശാലകളിൽ കന്നുകാലികൾ ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. എങ്കിലും ഞാൻ യഹോവയിൽ ആനന്ദിക്കും; എന്റെ രക്ഷയുടെ ദൈവത്തിൽ ഘോഷിച്ചുല്ലസിക്കും - ഹബ. 3 : 17, 18

ദുഷ്പ്രവൃത്തികളുടെ സ്വാഭാവിക ഫലത്തെ സംബന്ധിച്ച തിക്താനുഭവങ്ങൾ വഴി ലോകം ചില പാഠങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കേണ്ടതിന് ദൈവം തിന്മയെ ലോകത്തിൽ അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു നാം കാണുന്നു. ലോകത്തെ സംബന്ധിച്ചെന്നവണ്ണം വിശുദ്ധന്മാരെ സംബന്ധിച്ചും തിന്മയ്ക്ക് ഒരു ദൗത്യം നിർവ്വഹിക്കാനുണ്ട്. അവരെ ശോധനചെയ്ത് കറകളെണ്ത് മിനുക്കിയെടുക്കുകതന്നെ. വിശ്വസ്തന്മാർക്കായി ദൈവം കരുതിവെച്ചിരിക്കുന്ന ആശ്ചര്യകാര്യങ്ങൾ അവകാശമാക്കേണ്ടതിന് അവരെ ഒരുക്കുകയും ജേതാക്കൾ എന്ന നിലയിൽ അവർ അതിനു യോഗ്യരെന്നു തെളിയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനുതന്നെ - (R 3168:2) യാക്കോ.5:7-11.

മെയ് 16

യഹോവയുടെ വായ് കല്പിക്കുന്ന പുതിയ പേർ നിനക്കു വിളിക്കപ്പെടും. യഹോവയുടെ കയ്യിൽ നീ ഭംഗിയുള്ള കിരീടവും നിന്റെ ദൈവത്തിന്റെ കൈയ്യിൽ രാജമുടിയുമായിരിക്കും - യെശ. 62 : 2, 3

ലോകത്തിൽനിന്നെന്നവണ്ണം നാമധേയക്രൈസ്തവ മഹാസമൂഹത്തിൽനിന്നും വേർപെട്ടുനിൽക്കുന്ന ഒരു പ്രത്യേക ജനമാണ് നാം എന്ന വസ്തുത നാം ഒരിക്കലും വിസ്മരിക്കരുത്. ശ്രേഷ്ഠതരമായ പ്രതീക്ഷകളും ലക്ഷ്യങ്ങളും അഭിലാഷങ്ങളും നമുക്കുണ്ട്. മുൻകാലത്തെ ഇരുളിൽനിന്ന് അത്ഭുതകരമായ വെളിച്ചത്തിലേക്ക് വിളിക്കപ്പെട്ടവർ എന്ന നിലയ്ക്ക് ദൈവവിഷയകമായ അഗാധസത്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഉൾക്കാഴ്ച ലഭിച്ചവരാണ് നാം. ഇപ്രകാരം ലോകത്തിൽനിന്നും ലോകത്തിന്റെ ആത്മാവിനു വശംവദരായ ക്രൈസ്തവരിൽനിന്നും വേർപെട്ടിരിക്കയാൽ അവർ നമ്മോടു വിധോജ്ജിതരും നമ്മെ അവഗണിക്കയോ എതിർക്കയോ ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നെങ്കിൽ അതിശയിക്കേണ്ടതില്ല - (R 3199:2)2. ദിന.7:14-15

മെയ് 17

അവർ നിങ്ങളെ പള്ളിപ്പുറം ആക്കും. അത്രയുമല്ല നിങ്ങളെ കൊല്ലുന്നവൻ എല്ലാം ദൈവത്തിനു വഴിപാടു കഴിക്കുന്നു എന്നു വിചാരിക്കുന്ന നാഴിക വരുന്നു
- യോഹ. 16 : 2

ഇക്കാലത്തെ പീഡനങ്ങൾ പണ്ടെതൊരു കാലത്തെ അപേക്ഷിച്ചും പരിഷ്കൃത രൂപമാണ്. ഇന്നു വിശ്വസ്തന്മാർ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ കല്ലെറിയപ്പെടുന്നില്ല, അമ്പയ്യപ്പെടുന്നില്ല, ശിരശ്ചേരം ചെയ്യപ്പെടുന്നില്ല. എന്നാൽ ദുഷ്ടന്മാർ നീതിമാന്മാരുടെ നേരെ “കയ്പുള്ള വാക്കുകളാകുന്ന” കുരമ്പുകൾ പ്രയോഗിക്കുന്നു എന്നത് ഇന്നും ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. ഇന്നും വിശ്വസ്തരുടെ പേരിൽ പലരും ശകാരിക്കപ്പെടുകയും പഴിക്കപ്പെടുകയും കൂട്ടായ്മയിൽനിന്നു വിച്ഛേദിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. - “യേശുവിന്റെ സാക്ഷ്യം നിമിത്തമുള്ള ശിരശ്ചേരം” തന്നെ. അപ്രകാരമുള്ള എല്ലാവരും ആദ്യരക്തസാക്ഷിയായ സ്തൈഹാനോസിനെ അതിശയിക്കാൻ ശ്രമിക്കട്ടെ. അവനെപ്പോലെ പ്രസന്നവദനരായി അവരും തങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യം പ്രസ്താവിക്കട്ടെ. ഉയരത്തിൽ മഹിമയുടെ വലത്തുഭാഗത്തു തങ്ങളുടെ കാര്യസ്ഥനും വിമോചകനുമെന്ന നിലയിൽ അവരുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ ദൃഷ്ടികൾ യേശുവിനെ ദർശിക്കട്ടെ. അവരുടെ വാക്കുകൾ സ്തൈഹാനോസിന്റെ വാക്കുകൾ പോലെ സൗമ്യമായിരിക്കട്ടെ. “കൃപയും സത്യവും നിറഞ്ഞവനായി”, “പരിശുദ്ധാത്മാവു നിറഞ്ഞവനായി” എന്നിങ്ങനെ അവനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് അവരപ്പറ്റിയുംവാസ്തവമാകട്ടെ - (R 2109:6) അപ്പൊ.7:55-60;8:1

മെയ് 18

വിശ്വസിച്ചവരായ നാമല്ലോ സ്വസ്ഥതയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നത് - എബ്രൊ. 4 : 3

കർത്താവിൽ നമുക്കു അനുഭവപ്പെടുന്ന വിശ്രാമം അവനിലുള്ള നമ്മുടെ വിശ്വാസം പോലെതന്നെ സമ്പൂർണ്ണമാണ്. വിശ്വാസം പൂർണ്ണമെങ്കിൽ സ്വസ്ഥതയും പൂർണ്ണമായിരിക്കും. അപൂർണ്ണമായി വിശ്വസിക്കുന്നവന് സ്വസ്ഥതയും അപൂർണ്ണമായിരിക്കും. ആത്മീയയിസ്രയേല്യൻ പ്രാപിക്കേണ്ട ലക്ഷ്യസ്ഥാനം പരിപൂർണ്ണസ്വസ്ഥതയുടെ ഒരു ആദർശലോകമാണ് - വർത്തമാന ജീവിതാനുഭവങ്ങളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ തന്നെ ഒരു സമ്പൂർണ്ണ ശാബ്ദതനുഭവവും അതിനുമുപരിയായി ഒരു ആത്യന്തിക സ്വസ്ഥയത്കുവേണ്ടിയുള്ള കാത്തിരിപ്പും അല്പാനവം തന്നെ. പരിപൂർണ്ണതയുടെ അവസ്ഥയിൽ ദൈവജനത്തിനു കൈവരാൻ പോകുന്ന യഥാർത്ഥ സ്വസ്ഥതയാണത് - ദൈവജനത്തിന് അവശേഷിച്ചിരിക്കുന്ന സ്വസ്ഥത തന്നെ. ജുഡികയിസ്രയേലിനു സംഭവിച്ച അവിശ്വാസത്തിന്റെ സമുദൃഷ്ടാന്തത്തിനൊത്തവണ്ണം വീഴാതെ (എബ്രൊ. 4:9-11) ആ സ്വസ്ഥതയിൽ (ശാബ്ദത്തിൽ) പ്രവേശിക്കേണ്ടതിന് നമുക്കു പോരാട്ടം കഴിക്കാം - (R 2534:5) എബ്രൊ.4:9-11

ഖെയ് 19

ശക്തരായ നാം അശക്തരുടെ ബലഹീനതകളെ ചുമക്കയും നമ്മിൽതന്നെ പ്രസാദിക്കാതിരിക്കയും വേണം - റോമ. 15 : 1

യാതൊരു പരിഗണനയുടെ പേരിലും തത്ത്വങ്ങൾ തള്ളിക്കളയരുത്. എന്നാൽ മറ്റുള്ളവർക്കുവേണ്ടിയും ദൈവപ്രസാദത്തിനായും സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളും വ്യക്തിപരമായ അവകാശങ്ങളും അവഗണിക്കാവുന്നതാണ്. അതേസമയം എന്തു വില കൊടുത്തും തത്ത്വങ്ങൾക്കുവേണ്ടി നിലകൊള്ളുന്നതിന് അപ്പൊസ്തോലനായ പൗലോസ് സന്നദ്ധനായിരുന്നു (ഗലാ.2:5,11). എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിനും സഭയ്ക്കും വേണ്ടി ഭൗമികമായ അവകാശങ്ങളോ സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളോ പദവികളോ ബലിച്ചെയ്യുന്നതിൽ നമ്മുടെ കർത്താവു കഴിഞ്ഞാൽ പൗലോസിനാണ് അതുല്യസ്ഥാനം. മുഴുവൻ സഭയ്ക്കും അവൻ ഇക്കാര്യത്തിൽ ഒരു ഉത്തമദൃഷ്ടാന്തമാണ് -

(R 2119:2) 1തെസ്സ.5:14-15; ഗലാ.6:1-3

ഖെയ് 20

സത്പ്രവൃത്തികളിൽ ശുഷ്കാന്തിയുള്ളൊരു പ്രത്യേകജ്ഞം - തീത്തോ. 2 : 14

“ഒരു പ്രത്യേക ജ്ഞം” - വസ്ത്രധാരണത്തിലോ ആചാരമര്യാദകളിലോ സംസാരത്തിലോ കഥയില്ലാത്ത മുഖസമ്പ്രദായങ്ങളിലോ വിലക്ഷണമായ പെരുമാറ്റങ്ങളിലോ ഉള്ള പ്രത്യേകതയല്ല. ലോകത്തിൽനിന്നും ലോകത്തിന്റെ ആത്മാവിൽനിന്നും വേർപെട്ടിരിക്കുന്നതിലാണ് ഈ പ്രത്യേകത, ക്രിസ്തുവിൻ ആത്മാവാണ് അവരെ നയിക്കുന്നത്. കർത്താവിനായുള്ള സമ്പൂർണ്ണപ്രതിഷ്ഠയുടെയും ലോകത്തിൽനിന്നും അതിന്റെ സ്വാർത്ഥലക്ഷ്യങ്ങളിൽനിന്നുമുള്ള വേർപാടിന്റെയും ആത്മാവാണത്. തങ്ങളുടെ ഒരേയൊരു പ്രമാണമെന്ന നിലയിൽ ദൈവവചനത്തെ മുറുകെപ്പിടിക്കുന്നത് അവരുടെ പ്രത്യേകതയാണ്. ദിവ്യവെളിപ്പാടുമായി വിധേയമാകുന്ന പക്ഷം ഈ ലോകത്തിന്റെ ഇത്താനം തള്ളിപ്പറയുന്നത് മറ്റൊരു പ്രത്യേകതയാണ്. ലോകത്തിൽ ഇരിക്കുന്നുവെങ്കിലും അവർ ലോകക്കാർ അല്ല എന്നത് ഒരു പ്രത്യേകതയാണ്. ഖണ്ഡിതമായ ഒരു വിശ്വാസവും തദനുസരണമായി തീക്ഷ്ണമായ പ്രവർത്തനവും അവരുടെ പ്രത്യേകതയാണ്. സ്വാർത്ഥപരിത്യാഗവും യജമാനന്റെ ഇഷ്ടം തങ്ങളുടെ ഇഷ്ടമായിരിക്കുന്നതും അവരുടെ പ്രത്യേകതയാണ്. സത്യത്തെപ്പറ്റിയുള്ള അറിവും തങ്ങളിലുള്ള പ്രത്യാശയെപ്പറ്റി ന്യായപഠനമുള്ള പ്രാപ്തിയും അവരുടെ പ്രത്യേകതയാണ്. അതേസമയം മറ്റുള്ളവരുകളെ, സംശയിക്കുകയും വിസ്മയിക്കുകയും അദ്യുഹങ്ങൾ പുലർത്തുകയുമാണ് -

(R 2128:2) 1.പത്രോ.1:19-23.

മെയ് 21

എല്ലാ തിരുവെഴുത്തും ദൈവശ്വാസീയമാകയാൽ ദൈവത്തിന്റെ മനുഷ്യൻ സകല സത്പ്രവൃത്തിക്കും വക പ്രാപിച്ചു തികഞ്ഞവൻ ആകേണ്ടതിന് ഉപദേശത്തിനും ശാസനത്തിനും ഗുണീകരണത്തിനും നീതിയിലെ അഭ്യാസത്തിനും പ്രയോജനമുള്ളതാകുന്നു - 2.തിമൊ.3:16,17

ആത്മാവിന്റെ കൃപാവരങ്ങളേതും, ദൈവനിർണ്ണയം സംബന്ധിച്ച അറിവിൽ ഇഷോൾത്തന്നെ നമുക്കു നേടാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള വളർച്ച എന്നിങ്ങനെ ദൈവത്തോടും അവന്റെ വിശുദ്ധിയോടും നമ്മെ അടുപ്പിക്കാൻ സഹായിച്ചിട്ടുള്ള സമസ്തവും നമുക്കു കൈവന്നിട്ടുള്ളത് പഴയനിയമ തിരുവെഴുത്തുകളും കർത്താവിന്റെയും അവന്റെ വിശ്വസ്തരായ അപ്പൊസ്തൊലന്മാരുടെയും വചനങ്ങളും വഴിയായെന്ന വസ്തുത നാം ഒരിക്കലും വിസ്മരിക്കരുത്. വാഗ്ദത്തം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന രക്ഷയ്ക്കു നമ്മെ ഒരുക്കുവാൻ മതിയായ സത്യമായ ഇതാനം തേടി മറ്റൊരു മുഖാന്തരത്തെയും നാം സമീപിക്കേണ്ടതില്ല - (R 2166:2) 2.പത്രൊ.1:19-21; റോമ.15:4

മെയ് 22

ഭീരുത്വത്തിന്റെ ആത്മാവിനെയല്ല, ശക്തിയുടെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും സുബോധത്തിന്റെയും ആത്മാവിനെയത്രേ ദൈവം നമുക്കു തന്നത് - 2.തിമൊ. 1:7

കർത്താവു തന്റെ ജനത്തിനു നൽകിയിരിക്കുന്ന ആത്മാവ് ഭീരുത്വത്തിന്റെ ആത്മാവല്ല, മറിച്ച് സ്നേഹപ്രചോദിതമായ ശക്തിയുടെയും വീര്യത്തിന്റെയും തീക്ഷ്ണതയുടെയും ആത്മാവാണ് - ഭയഭക്തിപൂർവ്വമായ ദൈവസ്നേഹം, ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കാനും സേവിക്കാനുമുള്ള വാഞ്ഛ, സത്യത്തോടുള്ള സ്നേഹബഹുമാനങ്ങൾ, ദൈവജനത്തോടുള്ള സ്നേഹാദരം, വിശുദ്ധിയെ സംബന്ധിച്ച വിഷയങ്ങളിൽ അവരെ കെട്ടുപണി ചെയ്യാനുള്ള ആഗ്രഹം, അവസരം കിട്ടുംപോലെ എല്ലാവർക്കും നന്മചെയ്യുക എന്നിങ്ങനെയുള്ള 'സുബോധത്തിന്റെ' ആത്മാവാണത്. ഏതു വിഷയം സംബന്ധിച്ചും ദൈവവചനം മുഖേന ബലവത്തും സുസജ്ജവുമായ മനസ്സാണ് ദൈവാത്മാവിന്റെ ലക്ഷണം. ആ മനസ്സ് മനുഷ്യഭയം അശേഷം ഇല്ലാതിരിക്കേത്തന്നെ, സമർപ്പിതമായ ഹൃദയത്തിൽ ജ്വലിച്ചു നിൽക്കുന്ന സ്നേഹത്തിന്റെ ശക്തി പ്രാവർത്തികമാകുന്നതിൽ സമയത്തെയും കാലത്തെയും പ്രവർത്തന സമ്പ്രദായത്തെയും സംബന്ധിച്ചു തികഞ്ഞ ഔചിത്യബോധത്തോടു കൂടിയതുമാണ് - (R 2166:1) അപ്പൊ.9:27-29.

മെയ് 23

നിങ്ങളും തമ്മിൽ തമ്മിൽ കാൽ കഴുകേണ്ടതാകുന്നു- യോഹ.13:14

ക്രിസ്തുവിന്റെ സഹോദരന്മാർ പരസ്പരക്ഷേമത്തിൽ തത്പരരായിരിക്കണം എന്നാണ് ഇതിന്റെ അർത്ഥം. വിശുദ്ധരും നിർമ്മലരുമായിരിക്കാൻ പരസ്പരം സഹായിക്കണം. “ലോകം, ജഡം, പിശാച്” ഇവ മുഖേന നേരിടുന്ന ഏതൽക്കാല ദുഷ്ടലോകത്തിന്റെ പരീക്ഷകളെയും വശീകരണങ്ങളെയും വിജയിക്കാൻ അന്യോന്യം ധൈര്യം പകരണം. സൗമ്യത, ക്ഷമ, ശാന്തത, സഹോദരപ്രീതി, സ്നേഹം മുതലായി ദൈവാത്മാവിന്റെ വിവിധമായ കൃപാവരങ്ങൾ കൈവരിക്കുന്നതിനനുസരിച്ചു മാത്രമേ ഈ സ്വഭാവവിശേഷങ്ങളും ജീവിത വിശുദ്ധിയും ഭൂഷണമായി എണ്ണുന്നതിനും, ലോകത്തിന്റെയും ജഡത്തിന്റെയും മാലിന്യങ്ങൾ വിട്ടോടുന്നതിനും മറ്റുള്ളവരെ സഹായിക്കാൻ നമുക്കു കഴിയൂ - (R 2202:4) കൊലൊ.3:12-14.

മെയ് 24

സ്നേഹം ദേഷ്യപ്പെടുന്നില്ല - 1 കൊരി. 13 : 5

പ്രകൃത്യാ വന്നുചേർന്നിട്ടുള്ള പതിതാവസ്ഥ, പാരമ്പര്യം, നാഡീവൈകല്യം എന്നിവ മുഖം പലരും ഉത്കണ്ഠയുടെയും മൗനത്തിന്റെയും വാസനകൾക്കടിമകളായിരിക്കാം. ചിലർ ക്ഷണത്തിൽ വികാരാധീനരാകുന്ന ശീലക്കാരായിരിക്കാം. എന്നാൽ കർത്താവിന്റെ ആത്മാവിൻ നിറവുള്ള ഹൃദയം തിന്മയിലേക്കുള്ള ഈ ജഡീയവാസനയെ ചെറുക്കുകയും അതിനെതിരെ നന്നായി പോരാടുകയും വേണം. “എന്റെ രീതി ഇതാകുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞാഴിയുന്നതു ശരിയല്ല. വീഴ്ച ഭവിച്ച പ്രകൃതിയുടെ ഏതു മാർഗ്ഗവും പിഴച്ചതുതന്നെ. ജഡത്തിന്റെയും പിശാചിന്റെയും മറ്റേതുവഴികളും എന്ന പ്രകാരം ഇതിലും, പഴയ പ്രകൃതിയെ കീഴടക്കുക എന്നത് പുതിയ പ്രകൃതിയുടെ ധർമ്മമാണ്. നമ്മുടെ സുഹൃത്തുക്കൾക്കും ഭവനക്കാർക്കും മുമ്പാകെ സ്നേഹമെന്ന ദിവ്യസിദ്ധിയുടെ ശക്തി തെളിയിക്കുവാൻ ഇതിനേക്കാൾ ഉപയുക്തമായി മറ്റൊന്നുമില്ല - (R 2204:4) 1.യോഹ.4:7-12

മെയ് 25

തിന്മയോടു തോൽക്കാതെ നന്മയാൽ തിന്മയെ ജയിക്കുക - റോമ. 12 : 21

ദുഷിച്ച സംസാരവും പെരുമാറ്റവും നാം എപ്പോഴും വർജ്ജിക്കണം. ദുഷിച്ച സംസാരവും പെരുമാറ്റരീതികളും നാം തുടരുന്നപക്ഷം താത്കാലികമായെങ്കിലും നാം ശത്രുപക്ഷം ചേരുകയാണ്. അഥവാ നമ്മുടെ സേനാനായകന്റെ പടകോപ്പുകളെയും യുദ്ധതന്ത്രത്തെയും അതിശയിക്കുന്നവയാണ് എതിരാളിയുടേതെന്ന് സമ്മതിക്കുകയും. കോപത്തെ കോപംകൊണ്ടും, അപവാദത്തെ അപവാദം കൊണ്ടും, ദുർഭാഷണത്തെ ദുർഭാഷണം കൊണ്ടും, അപഖ്യാതിയെ അപഖ്യാതികൊണ്ടും, പീഡനത്തെ പീഡനം കൊണ്ടും, താഡനത്തെ താഡനം കൊണ്ടും നേരിടുന്നത് തിന്മയെ തിന്മകൊണ്ട് ജയിക്കാനുള്ള പാഴ്വേലയാണ്. നമ്മിലുള്ള പുതിയ സൃഷ്ടിയുടെ വളർച്ചയ്ക്കുതകേണ്ടതിന് നാം ഒഴിവാക്കേണ്ടത് വീഴ്ച ഭവിച്ച നമ്മുടെ പ്രകൃതിയുടെ ഈ സഹജവാസനകളെയാണ്. ഇവയിൽ ഏതു പ്രകാരണയെങ്കിലും നാം ശത്രുവിനാൽ വഴിതെറ്റിക്കപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ തിന്മ നമ്മുടെമേൽ വിജയം വരിക്കുകയാണ്. - (R 2215:1) റോമ.7:1521; 3.യോഹ.11.

മെയ് 26

അറിവു ചിർപ്പിക്കുന്നു; സ്നേഹമോ ആത്മീകവർദ്ധന വരുത്തുന്നു -

1 കൊരി. 8 : 1

ദൈവികനിർണ്ണയം മറ്റുള്ളവരെ പഠിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നവർ വിചിത്രമായ പ്രലോഭനങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടി വരുന്നു. കർത്താവിനെയും കർത്തൃജനത്തെയും സേവിക്കുക എന്ന ബഹുമതി വലിയ അളവിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ കൃപാവരങ്ങളും പരിജ്ഞാനവും അനുപേക്ഷണീയമാക്കുന്നു. കർത്താവിന്റെ നാവായിരുന്നുകൊണ്ട് അന്യരെ ഉപദേശിക്കുന്ന ഏതൊരുവനും സൗമ്യത ഉൾപ്പെടെ വിവിധങ്ങളായ പരിശുദ്ധാത്മവരങ്ങൾ പ്രാപിക്കണം. ഇവയുടെ ഏകോപനരൂപമായ സ്നേഹവും പരിജ്ഞാനവും ഒത്തുചേർന്ന് തന്നെത്തന്നെയും താൻ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നവരെയും കെട്ടുപണി ചെയ്യണം - (R 2219:6) കൊലൊ.3:12-17

മെയ് 27

താഴ്ചയോടെ ഓരോരുത്തൻ മറ്റുള്ളവനെ തന്നെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠൻ എന്ന് എണ്ണിക്കൊൾവിൻ - ഫിലി. 2 : 3

വിനയം എന്ന സദ്ഗുണം എല്ലാവരും അഭ്യസിക്കണമെന്നും ചെയ്യുന്നതെന്നും “ശാഠ്യത്താലോ ദുരഭിമാനത്താലോ” ആകാതിരിപ്പാൻ ശ്രമിക്കണമെന്നും കർത്താവിന്റെ ആത്മാവിനും സഭയുടെ അനുഗ്രഹത്തിനും ബദ്ധവൈരികളെന്ന നിലയിൽ ആത്മപ്രശംസയും അധികാരവടംവലിയും വർജ്ജിക്കണമെന്നും പൗലോസ് അപ്പൊസ്തൊലൻ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു. മറിച്ച് സഹവിശ്വാസികളുടെ സദ്ഗുണങ്ങൾ കണ്ട് അഭിനന്ദിക്കാനുള്ള മനോവിനയം എല്ലാവർക്കും ഉണ്ടായിരിക്കണം. കുറഞ്ഞപക്ഷം ഇവയിൽ ചിലതിലെങ്കിലും അവർ തങ്ങളെ പിന്നിലാക്കുന്നു എന്ന് അംഗീകരിപ്പാൻ കഴിയണം. ഏതെങ്കിലും ഒരു സഭയിലോ ഒരു വ്യക്തിയിലോ എല്ലാ കഴിവുകളും സിദ്ധികളും പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത് അസ്ഥാനത്താണ്. മനോവിനയമുള്ള ആർക്കും ചില സദ്ഗുണങ്ങളും കൃപാവരങ്ങളും തങ്ങളിലും മികച്ച നിലയിൽ മറ്റുള്ളവരിൽ ദർശിക്കാൻ കഴിയും. അവരെ വിലമതിക്കാനും ആ ഗുണവിശേഷങ്ങളെ അഭിനന്ദിക്കുന്നതിൽ ആനന്ദം കണ്ടെത്താനും നമുക്കു കഴിയണം - (R 2228:1) എഫെ.4:1-6; റോമ.12:9-18

മെയ് 28

ആകയാൽ ഞങ്ങൾ എല്ലായ്പ്പോഴും ധൈര്യപ്പെട്ട്; ശരീരത്തിൽ വസിക്കുമ്പോൾ ഒക്കെയും (ഇപ്പോഴത്തെ വ്യവസ്ഥകളെകൊണ്ടു നാം പൂർണ്ണമായി തൃപ്തിപ്പെട്ടിരിക്കുമ്പോൾ) കർത്താവിനോടകന്നു പരദേശികൾ ആയിരിക്കുന്നു എന്ന് അറിയുന്നു - 2 കൊരി. 5 : 6

നാം “ദൈവത്തോടുകൂടെ നടക്കുന്നു”വെങ്കിൽ, അവനോടടുത്തു ജീവിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ഈ ആയുസ്സിലെ നേട്ടങ്ങളിലും സ്ഥിതിഗതികളിലും സംതൃപ്തരാകയില്ല. മറിച്ച് ഇവിടെ നാം അന്യരും പരദേശികളും എന്നെണ്ണിക്കൊണ്ട് “ദൈവം തന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്കായി കരുതിവെച്ചിട്ടുള്ള” ശ്രേഷ്ഠതരമായ ഒരു സ്വസ്ഥതയേയും ഭവനത്തേയും തേടുന്നവരായിരിക്കും. എന്നാൽ ഇത് അപ്പൊസ്തൊലൻ വിശദമാക്കുന്ന പ്രകാരം(വാക്യം 7) “കാഴ്ചയാലല്ല, വിശ്വാസത്താൽ നടക്കുന്നു”വരെക്കുറിച്ചു മാത്രമല്ല സത്യമായിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഞങ്ങൾ ധൈര്യപൂർവ്വം (ദൈവത്തിലുള്ള വിശ്വാസം മൂലം വിശ്വാസത്താൽ നടക്കുന്നതിൽ സന്തോഷിച്ച്) ഭവനത്തിൽ നിന്നകന്നും (ഈ ലോകത്തിൽ അന്യരും പരദേശികളുമെന്ന നിലയിൽ ഭവനരഹിതരായി) “ആത്മാവിലുള്ള കൂട്ടായ്മ വഴി” കർത്താവിന്റെ സഹവാസം മുഖേന ഭവനമുള്ള അവസ്ഥയിലും കഴിയുവാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു - (R 2231:4) 2.കൊരി.5:1-6

മെയ് 29

സമാധാനം ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു തന്നെച്ചുപോകുന്നു; എന്റെ സമാധാനം ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു തരുന്നു നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം കലങ്ങരുത്; ശ്രമിക്കരുത് - യോഹ. 14 : 27

ലോകം, ജഡം, പിശാച് ഇവയുടെ മേൽ നാം എത്രമേൽ വിജയം വരിക്കുന്നു, സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യാൻ നാം എത്രയധികം ശ്രമിക്കുന്നു. നമ്മുടെ പ്രിയരക്ഷകന്റെ കൂട്ടായ്മയും സമ്പർക്കവും നാം എത്ര അധികം അന്വേഷിക്കുന്നു, അവന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ പ്രസാദകരമായ പ്രവൃത്തികൾക്കായി നാം എത്രമേൽ വാഞ്ഛിക്കുന്നു, അത്രയ്ക്കധികമായി മനുഷ്യർക്കാർക്കും നമ്മിൽനിന്ന് അപഹരിച്ചു കളവാനാകാത്തതും, പരീക്ഷകൾക്കും ക്ലേശങ്ങൾക്കും പീഡനങ്ങൾക്കും, മധുരതരവും അമൃതപുഷ്പമാകുവാൻ മാത്രം കഴിയുന്നതുമായ സന്തോഷവും സമാധാനവും നമുക്കുണ്ടാകും. “അതുകൊണ്ട്, നിങ്ങൾക്ക് ഇപ്പോൾ ദുഃഖമുണ്ട്. എന്നാൽ ഞാൻ നിങ്ങളെ വീണ്ടും കാണും; നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം സന്തോഷിക്കും; നിങ്ങളുടെ സന്തോഷം ആരും നിങ്ങളിൽ നിന്ന് എടുത്തുകളകയില്ല” ..യോഹ. 16:22 ;റോമ.5:1. (R 2232:5)

മെയ് 30

ആശയിൽ സന്തോഷിപ്പിൻ; കഷ്ടതയിൽ സഹിഷ്ണുത കാണിപ്പിൻ - റോമ. 12 : 12

ഇവിടെയാണ് ക്രിസ്തീയജീവിതത്തിലെ വൻ പോരാട്ടത്തിന്റെ അതിപ്രധാനമായ ഒരു ഭാഗം. തന്റെ പഴയ പ്രകൃതിയുടെ സ്വാഭാവികമായ അഭിരുചികളോട്, അവൻ പടവെട്ടണം. രക്ഷനായകന്റെ ബലത്തിൽ അടിയൂന്നി വിശ്വാസപൂർവ്വം വിജയ പ്രതീക്ഷ പുലർത്തുകയും വേണം. സമ്പൽസമൃദ്ധിമൂലമുള്ള വ്യാമോഹങ്ങളാൽ വഞ്ചിതനാകയോ ക്ലേശഭാരത്താൽ പരീക്ഷിതനാകയോ ചെയ്യരുത്. ജീവിതത്തിലെ പരീക്ഷകൾ മൂലം സ്വഭാവം കുറിയും പരുഷവുമാകരുത്. മുഖപ്രസാദം നഷ്ടപ്പെടാനും നിഷ്കരണനാകാനും ഇടവരുത്. ഐഹികമായ സമ്പത്തുകളുടെ പേരിൽ ഡംഭമോ സ്വയം നീതീകരണമോ പ്രശംസയോ പാടില്ല. കാര്യവിചാരകൻ എന്ന നിലയിൽ നമ്മുടെ വിശ്വസ്തത പരീക്ഷിക്കുവാൻ അനുവദിക്കപ്പെടുന്നതാണ് ഐഹികസമ്പത്തുകൾ - (R 1759:3) 1പത്രോ.1:4-9.

മെയ് 31

മാംസം തിന്നാതെയും വീഞ്ഞു കുടിക്കാതെയും നിന്റെ സഹോദരന് ഇടർച്ച വരുത്തുന്ന യാതൊന്നും ചെയ്യാതെയും ഇരിക്കുന്നത് നല്ലത് - റോമ. 14 : 21

കർത്താവിന്റെ സഹോദരന്മാരിൽ ആർക്കെങ്കിലും ഇടർച്ച വരുത്തുന്നത് അവന്റെ പ്രബോധനത്തിനും സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രമാണത്തിനും എതിരായ ഗുരുതരമായ കുറ്റകൃത്യമാണ് (മത്താ. 18:6) കൂടാതെ വിശ്വാസത്തിന്റെ ഭവനക്കാരും കർത്താവിന്റെ സഹോദരങ്ങളുമാകുന്നതിനു വിഘാതം സൃഷ്ടിക്കുമാറ് പുറത്തു ജീവൻ ഇടർച്ച വരുത്തുന്നതും കുറ്റകരമാണ്. അതുകൊണ്ട്, അറിവ് മനസ്സാക്ഷിയുടെ മേലുള്ള എല്ലാ വിലക്കുകളും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്മേലുള്ള എല്ലാ കടിഞ്ഞാണുകളും നീക്കം ചെയ്യുമ്പോഴും സ്നേഹത്തിനു പ്രഥമസ്ഥാനം നൽകുകയും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ വിനിയോഗം അതിനു വിരുദ്ധമാകാത്തവിധമാണെന്ന് ഉറപ്പു വരുത്തുകയും വേണം. കർത്താവിനെ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടും അയൽക്കാരനെ തന്നെപ്പോലെയും സ്നേഹിക്കണം എന്ന് അനുശാസിക്കുക വഴി സ്നേഹത്തിന്റെ ആജ്ഞാശക്തി നാം കാണുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഏതു വിഷയത്തിലും അറിവിന്റെയോ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയോ അല്ല, സ്നേഹത്തിന്റേതാകണം അന്തിമ തീരുമാനം - (R 3145:6) മത്താ.18:6; 2.തിമൊ.2:14.